

Forenede Nationers Virksomhed for de sidste to Maaneder viser, at de Forenede Nationer har passeret det Stadium, hvor der alene lægges Planer, og nu er i Gang med at realisere dem, omend det maa indrømmes, at de hidtil opnaaede Resultater og den almindelige Atmosfære omkring de Forenede Nationers Arbejde skaber en vis Stemning af Nedslaaethed, der ogsaa eksisterer i den offentlige Mening. De Forenede Nationer bliver ikke haaret af den Strøm af Haab og Begejstring, som omgav Folkeforbundets Start. Dog har dette sine Grunde. Det tilsyneladende langsomme Tempo, som Atomenergikommissionen arbejder med, forklares ved det behandlede Problems udviklede Beskaffenhed og ved Arbejdsmetoden, der kræver, at Videnskabsmænd, Diplomater og politiske Raadgivere samarbejder snævert. Organisationsvanskelighederne for de Forenede Nationers Sekretariat maa ogsaa erindres, og iøvrigt maa man tage i Betragtning, at de Forenede Nationers Opgave er at opretholde Freden, ikke at skabe den; der er derfor vanskelige Arbejdsvilkaar for de Forenede Nationer, saa længe Freden ikke er sluttet, og Grænserne i Verden endnu er usikre. Et endnu alvorligere Problem fandt den franske Delegerede dog i den store Uoverensstemmelse i Ideologier, der — i større eller mindre Grad — var tilstede i Fler-tallet af Lande Verden over.

De store menneskelige Foretagender skabes imidlertid ikke altid let, og Frankrig haaber, trods de Vanskeligheder, der forestaar, at finde det nødvendige Mod til at overvinde dem. Der er intet andet Organ i Verden, der kan overtage de Forenede Nationers Arbejde, og det er uomgængeligt nødvendigt, at de Forenede Nationer faar Sukces.

Syriens Delegerede udtalte, at selv om Sikkerhedsraadet i Begyndelsen af sin Virksomhed ikke havde været i Stand til at opnaa afgørende Resultater med Hensyn til enkelte Spørgsmaal, havde

den syriske Delegation med Glæde konstateret, at konkrete Resultater var opnaaet med det Tilfælde, som Syrien havde forelagt Sikkerhedsraadet i Februar 1946, og at Syriens og Libanons Rettigheder var blevet respekteret og opretholdt. Dette havde vist, at Sikkerhedsraadet har Mulighed for at opnaa de Maal, for hvilke det er oprettet, og at det kan forsvare Nationernes Ret uden Hensyn til, om det drejer sig om store eller smaa Stater.

Nederlandenes Delegerede udtrykte større Optimisme med Hensyn til Verdensideologierne. Verden er stor nok til at tillade Nationer med vidt forskellige Ideologier at leve og arbejde sammen i Velstand og Fred paa Basis af gensidig Tolerance. Nederlandene vilde med Glæde se nye Stater, der havde gjort sig fortjent dertil, blive optaget i de Forenede Nationer, saa at de Forenede Nationers Universalitet kan opnaas, som det er Pagtens Formaal.

Kanadas Delegerede bemærkede, at de Forenede Nationer, 16 Maaneder efter Pagtens Underskrift, stadig er paa Prøve og sandsynligvis endnu i adskillige Maaneder vil vedblive at være det. Kanada var glad for, at det i Plenarforsamlingen var blevet fremdraget, hvad de Forenede Nationer allerede havde naaet; men det vilde være endnu mere betydningsfuldt, om Forsamlingen tog Skridt til at raade Bod paa de Ting, der endnu ikke var gjort. For Eksempel var Kanada særlig bekymret over, at Sikkerhedsraadet og den militære Stabskomité ikke havde gjort noget Fremskridt af Betydning henimod Afslutningen med Medlemmerne af særlige Overenskomster vedrørende Tilvejebringelsen af de væbnede Styrker for Sikkerhedsraadet samt den Bistand og de Lettelser, der omtales i Pagtens Art. 43. Kanadas Delegerede udtalte endvidere i Lighed med flere andre Landes Delegerede, at Kanada med Bekymring saa paa de stigende Omkostninger ved Deltagelse i internationale Organisatio-